

BLOKKEN

Lillebælt - Værftets blad nr. 1 2020

Lillebælt-Værftets blad

BLOKKEN

Lillebælt-Værftet formand:

Jens Laurrup 40 86 04 46 j.laurrup@city.dk

Kasserer

Vagn Olsen 51 86 81 54 vagnolsen@gmail.com

Redaktion Blokken:

Jens Laurrup (ansvarsh.) 40 86 04 46 j.laurrup@city.dk

Klaus Thiesen 30 22 20 75 kt@klaus-thiesen.dk

Lillebælt Smakkelaug formand:

Søren Johansen 41 57 45 78 srib@city.dk

Kasserer

Henrik Bielefeldt 22 46 01 23 h.bielefeldt@stofanet.dk

Lillebæltværftets Venneforening formand:

Asger Frederiksen 22 88 42 91 avf@stofanet.dk

Kasserer

Johannes K Frederiksen 20 49 95 72 frederiksen_j_k@hotmail.com

Beddingsmester:

Viggo Neuman 29 46 29 59 lerhus@mail.dk

Lillebælt-Værftet, Havnegade 98, 5500 Middelfart

tlf. 40 86 04 46 mail: j.laurrup@city.dk www.lillebæltværftet.dk

Leder marts 2020

Da jeg forleden var tvunget til et par dages ufrivillig ophold på sofaen pga. en ondsindet virus, havde jeg fornøjelsen at læse gamle numre af Blokken. Sjovt er det at følge udviklingen fra et nyhedsbrev på et A4 ark til det format det har nu og som endda kan tilgås via vores hjemmeside. En logisk fornyelse af et godt produkt der naturligvis skal følge med tiden men hvor budskabet i bund og grund har været det samme gennem alle årene, at orientere medlemmerne om Smakkelaug, Værftet og Venneforeningens arbejde og aktiviteter, krydret med nogle gode artikler, de fleste af maritim karakter. Måske er det også sådan med Smakkelaug og Værftet, en fornyelse i vores rammer og organisation, tilrettet virkeligheden år 2020, men hvor formålsparagrafferne i bund og grund er de samme, som forslået af et af vores medlemmer i et læserbrev som bringes i dette nummer. Et interessant oplæg der bør tages op til diskussion.

6. juni er der Havnens dag på Gl. havn. En dag med masser aktiviteter relateret til Gammel Havn. For vores vedkommende betyder det at Jollehuset, Museet og Værftet er åben og bemanded, vores både rigget op og klar til ture på bæltet. Jeg vil hermed specielt opfordre de af Laugets medlemmer i område med træjoller og træbåde, om at komme forbi den dag, det vil være et flot syn med havnen fuld af træjoller og træbåde.

Snart nærmer foråret sig og vi skal i gang med klargøring af bådene. Der venter hårdt arbejde med masser af "knofedt" inden de er klar til søsætning, men hvert år er det en stor fornøjelse at søsætte og rigge en nymalet, og ikke mindst nylakeret jolle, der er gennemgået fra køl og til mastetop. Jollerne er vores fornemme repræsentanter for den del af den maritime kulturarv vi værner om og det gør vi på bedste vis når vi vedligeholder, bemander og sejler vores joller.

Året 2020 byder på masser af sejlaktiviteter for Lauget bl.a. pinsestævne i Ålborg, Havnens dag, solværvsfest, stævne i Augustenborg, Laugstur for alle både og ikke at forglemme vores tirsdagssejladser. Som noget nyt vil vi i år oprette en sejler skole på udvalgte tirsdage, hvor man kan lære at rigge og sejle en smukkejolle, en del af Laugets formålsparagraf.

Søren Johansen

Oldermand Lillebælt Smakkelaug

Det der samler os

Lillebælt Værftet er i dag noget helt andet end for 25 år siden – men kun bestyrelserne kan i dag helt overskue, hvordan det hele hænger sammen

Det tog sin begyndelse i 1993, med en gruppe mennesker, som delte interessen for de gamle smakkejoller og andre arbejdsbåde fra vores lokalområde. De organiserede sig i foreningen Lillebælt Smakkelaug for at bygge og sejle smakkejoller og for at dyrke byggetraditionerne, håndværket og den lokal- og kulturhistoriske sammenhæng, som smakkejollerne har indgået i.

Da muligheden for at overtage værftet på Gl. Havn opstod i 1997, havde Smakkelaug heldigvis styrken og stod parat til at overtage det og skabte sammen med museerne Foreningen Lillebælt-Værftet til at stå for og sikre den fortsatte drift af Middelfart Skibs- og Bådebyggeri. Det var en fantastisk indsats og succeshistorie med Smakkelaug som udgangspunktet og som det organisatoriske centrum for det hele.

Smakkelaug er i dag stadig den formelle kerne i organisationen omkring Lillebæltværftet. Smakkelaug kontrollerer bestyrelsen i Foreningen Lillebælt-Værftet og dermed hele foretaget (Smakkelaug og museerne i Middelfart og Fredericia er eneste medlemmer i Foreningen Lillebælt-Værftet). Hvis man vil være aktiv eller støtte Værftet, melder man sig ind i Smakkelaug (og/eller Venneforeningen, som har lidt sit eget liv).

Det er naturligt, at hvis man brænder for smakkejollen som bådtype og som kulturhistorisk minde, melder man sig ind i Smakkelaug.

Nogle melder sig givetvis også ind i Smakkelaug, fordi de synes træbådebygning og træbåde som sådan er voldsomt interessant, andre fordi det er hyggeligt og givtigt at være en del af arbejdsfællesskabet omkring værftet og meningsfyldt at være med til at holde det gamle værft i live, og andre igen melder sig ind i Smakkelaug, fordi de med et medlemskontingent gerne vil bidrage til at bevare det unikke værftsmiljø på Gl. Havn.

Mit ærinde er at pege på, at den foreningsramme og organisation, vi har omkring Lillebæltværftet med Smakkelaug som kernen og medlemsforeningen ikke afspejler, hvad der er virkeligheden i 2020. Vores foreningsstruktur er i mine øjne nærmest en hæmsko for det, vi alle kan samles om, nemlig at sikre Værftet både som museumsværft og som et aktivt og levende træbådebyggeri og værftsmiljø med plads til både Chris' erhvervs-mæssige bådebyggeri og til frivilliges vedligeholdelse, restaurering og nu og da nybygning af forskelligartede træbåde.

Mange forskellige interesser

Reelt er "kendskabet til og sejlads med smakkejoller" (som er Smakkelaugets formål) ikke længere i centrum og det vi samles om. Det er utvivlsomt en central del af vores historie, men i dag er det, som samler os ikke i første række smakkejollerne men (træskibs)Værftet og værftsmiljøet på Gl. Havn. Ser vi på dem, som lige nu er aktive omkring værftet (og ser igen bort fra Venneforeningen), går interesser, motivation og engagement i forskellige retninger.

Vi har i dag i hvert fald tre reelle og veldefinerede bådelaug: ét omkring smakkejollerne (alle de sejlede og museumsstykkerne under et) med vel ca. 10 aktive, ét omkring Mette med vel ca. 5 aktive og ét omkring De To Søskende med vel ca. 10 aktive. Dertil har vi for tiden tre både undervejs i aktive restaureringsprojekter med hver sin veldefinerede arbejdsgruppe: bundgarns- og senere ramslagsjollen Støren (ejet af Smakkelaug), en drage og en knarr (de to sidste er ejet af Foreningen Lillebælt-Værftet). Hvis vi efter endt restaurering vælger at beholde disse tre fartøjer, vil der naturligt opstå eller skulle organiseres et bådelaug omkring hvert af dem.

En interessegruppe med 4-5 medlemmer her gennem flere år arbejdet med renovering og klargøring af gamle glødehovedmotorer. Den motortype, som gennem 50 år var arbejdshestene i Danmarks fiskeflåde.

Sidst men bestemt ikke mindst findes en gruppe på måske 25 meget aktive, for hvem værftet og arbejdsfællesskabet dér er det afgørende. De holder bygningerne og omgivelserne vedlige og bidrager til forefaldende arbejde på de forskellige både, hvor der er et behov.

Til disse aktiver skal vi lægge alle de Middelfartere og træbådsentusiaster, som alene med et medlemskab af Smakkelaug eller af Venneforeningen ønsker at bakke op om værftet og værftsmiljøet.

Jeg kunne ønske mig yderligere at kunne tilføje flåden af privatejede eller laugsorganiserede træskibe, som har hjemme i Gl. Havn til gruppen af "partnere" i Lillebæltværftet. Man må undre sig over, at de ikke har en tilknytning til værftet, hvilket ellers synes indlysende? Men i vores nuværende struktur og organisering har vi ikke en ramme eller plads til dem - bortset fra enkeltpersoners evt. medlemskab af Smakkelaug.

Som det fremgår er vi en sammensat flok omkring værftet med et vidt spænd af interesser. Men Lillebæltværftet er samlingspunktet.

Uklarhed om ansvar og økonomi

Som det fremgår spænder aktiviteterne på og omkring værftet vidt. Men om det er Smakkelaug eller Foreningen Lillebælt-Værftet, der tages vare på det ene og det andet, og hvor beslutningerne bliver truffet, er alt for ofte uklare.

Den samme uklarhed gælder økonomien, hvor det kan være vanskeligt af sikre gennemskelighed og klarhed. Hvem dækker hvad hvornår? Foreningen Lillebælt-Værftet er en erhvervsdrivende forening og dermed momsregistreret med hvad deraf følger af regnskabsmæssige krav og forpligtelser. Det kræver en klarhed og en konsekvens i samspillet mellem Smakkelaugets og Foreningen Lillebælt Værftets økonomi, som det indimellem kan være vanskeligt at opretholde.

Foreningen Lillebælt-Værftets indtægter stammer dels fra Venneforeningens indtjening, dels fra udlejning af beddingen og af Chris' værftshal samt fra sponsorater.

Smakkelaugets indkasserer medlemskontingenterne, som stort set alle medgår til drift og vedligehold af samlingen af smakkejoller, hvortil også Forenin-

gen Lillebælt-Værftet bidrager med faciliteter og materialer.

Arbejdet og sejladsen med smakkejoller udgør i dag kun en mindre del af aktiviteterne omkring værftet og involverer en mindre andel af de aktive. (Vi bør diskutere, om medlemskontingenterne måske fremover burde indgå i det bredere arbejde med at opretholde Lillebæltværftet, værftsmiljøet og aktiviteterne dér?)

Og hvad så?

Jeg vil gerne starte en diskussion om, hvordan vi kan få det hele skruet sammen i en ny og gennemskuelig forening og struktur, som afspejler hvem og hvad vi er, og som flere kan se sig selv i, – både de aktive og de mange passive støttemedlemmer. Dermed også en forening som er enklere at formidle og dermed mere attraktiv at melde sig ind i for de endnu flere, jeg er overbevist om gerne vil støtte værftet med et medlemskab.

Jeg har selvfølgelig gjort mig nogle tanker om, hvordan en evt. ny organisation helt overordnet kunne se ud:

Den ny kerne og den forening, som samler os, må være en "værftsforening". Værftsforeningen skal foruden enkeltmedlemmerne også være den samlede ramme for de enkelte bådelaug. De vil da som laug eller interessegrupper under 'værftsforeningens' paraply og på nærmere beskrevne vilkår kunne bruge værftets faciliteter og også efter behov og efter 'værftsforeningens' samlede prioritering kunne opnå økonomiske tilskud fra den fælles kasse. Smakkelaug vil da være ét bådelaug blandt andre, og samles som hidtil om interessen for og sejladsen med de gamle arbejdsjoller.

Sådan en omlægning af foreninger og vedtægter kræver overvejelser, diskussioner og afklaringer af en mængde detaljer, teknikaliteter og økonomi. Som udgangspunkt vil Smakkelaugets medlemskartotek og kontingenter skulle flyttes til den ny 'værftsforening', og Smakkelaugets og andre bådelaugs fremtidige placering, ansvar, muligheder og finansiering må afklares. Det vil også indebære et større arbejde med nye vedtægter.

Jeg mener selv, at sådanne ændringer i vores foreningsstruktur og organisation vil kunne gøre Lillebæltværftet mere åbent og tilgængeligt og dermed stærkere i fremtiden.

Vagn Olsen

Venneforeningens arrangementer 2020

Fredag d. 1. maj	1. maj møde i samarbejde med LO-Vestfyn kl. 8.30
Lørdag d. 16. maj	Pottemagerudstilling i samarbejde med keramikmuseet 10.00 – 16.00
Fredag d. 29. maj	Ølsmagning i samarbejde med Kvikly kl. 19.00
Lørdag d. 6 juni	Havnens dag, nærmere program følger
Onsdag d. 10. juni	Forpremiere MAT revy "Gamle kendinger i nye klæder" kl. 20.00
Fredag d. 12. juni	MAT revy "Gamle kendinger i nye klæder" med spisning og dans kl. 18.30
Lørdag d. 13. juni	MAT revy "Gamle kendinger i nye klæder" med spisning og dans kl. 18.30
Tirsdag d. 16. juni	Maritime højskoledage på Værftet kl. 08,30 – 16,00
Onsdag d. 17. juni	Maritime højskoledage på Værftet kl. 08.30 – 16,00
Torsdag d. 18. juni	Maritime højskoledage på Værftet kl. 08.30 – 16,00
Fredag d. 19 juni	Folkemusikanten ved Jelling spillemandsdrag i samarbejde med GUF kl. 19.30
Søndag d. 21. juni	Åbent hus søndag, udstilling 10,00 – 16,00
Mandag d. 29. juni	Opera mellem himmel og hav arrangeret af Guido Patavaelu kl. 19.00
Onsdag d. 8. juli	Visens skib i havnen kl. 20.00
Søndag d. 19. juli	Åbent hus søndag, udstilling kl. 10,00 – 16,00
Fredag d. 24 juli	Musik på Værftet i anledning af "Fyn rundt for de gamle træskibe" kl. 20.00
Søndag d. 16. aug.	Åbent hus søndag, kl. 10,00 – 16,00
Fredag d. 21 aug.	Halfdanskerne giver koncert kl. 19.00 – 22.00
Søndag d. 30 aug.	Jazz og sild med Finn Odderskov og Jazz4all kl. 13.00
Lørdag d. 5. sept.	Arrang. for kommunens VETERANER på Danmarks flagdag, tidspunkt ikke fastsat
Fredag d. 11. sept.	Kabaret med MAT kl. 19.00
Lørdag d. 12. sept.	Pottemagerudstilling i samarbejde med keramikmuseet 10.00 – 16.00
Søndag d. 13 sept.	Naturens dag, nærmere program følger

Halfdanskerne

I flere år har Halfdanskerne været Danmarks bedste og mest populære viseorkester. Siden de i 2015 lancerede showet "Noget om en poet" i anledning af 100-året for Halfdan Rasmussens fødsel, har de været på en næsten uafbrudt turne i hele landet med langt over 50 årlige koncerter med fulde huse og stående ovationer.

MAT revy på værftet d. 12. og 13. juni

Den 12. og 13. 2020 juni spiller Middelfart Amatørteater igen revy på værftet. Generalprøven er den 10. juni.

Revyen hedder i år "Gamle kendinger i nye klæder" og det er lige præcis det I vil få at se på scenen, der i øvrigt i år får helt nyt og flot udtryk. Regien er fuld af gode ideer og virkelyst.

Tekstholdet har været i tænkeboks siden november 2019 og har allerede masser af ideer på tryk.

Vi kommer igen omkring aktuelle lokale, nationale og internationale emner – og også omkring dem, der falder helt uden for rammerne.

Borgerservice, Majestæten, Brexit og Genforeningen er nogle af de emner der kommer under kærlig behandling, så der er god grund til at få anskaffet sig en billet (kr. 275,-).

Det kan man ved at henvende sig til Vibeke på tlf. 6127 4919 (efter 16.30 på hverdage – eller i weekender) – eller på mail ranch@stofanet.dk.

Vi gør dog opmærksom på at der ikke er flere billetter at få til fredag den 12.6

Men lørdag den 13.6 har stadig mange gode, ledige pladser.

Der skal nyt dæk på De to Søskende, Erik er ved slå det gamle dæk ud

Cafè Stiften på værftsbesøg

Den store fynske avis Fyens Stiftstidende afholder løbende en række arrangementer for sine læsere under navnet Cafè Stiften. Dette års første arrangement havde avisen henlagt til Lillebælt-Værftet den 7. januar sidst på eftermiddagen. Ikke mindre end 32 af bladets læsere fra Jylland og Fyn mødte op for at få et indblik i Værftets historie og en rundvisning bag kulisserne samt en snak om de aktuelle restaureringsprojekter. Det var husets tre foreningsformænd, der tog sig af informationsstrømmen bistøjet af Jens Glindvad, der jo som en af initiativtagerne til hele Lillebælt-Værft projektet kunne gå i dybden med den del af historien.

På rundvisningen var de mange gæster delt op i to hold og de fik stort set det hele med, dog blev der ikke tid til smedjen, Matroshuset og Smakkestuen. Årsagen til det må nok tilskrives en særdeles stor spørgelyst vedrørende restaureringsprojekterne og så var tiden knap da det hele skulle slutte klokken 19. Men der blev tid til at Smakkelauguet og Venneforeningen fik listet nogle medlemstilmeldinger i hænderne på gæsterne inden de gik hjem efter en god og fornøjelig aften.

En gæst fra Munkebo, hvis store hobby er model både, forelskede sig under arrangementet i en gammel model af en motorbåd som stod oven på museumsmontren i mødelokalet. Han var så forliebt, at han fik vand i øjnene og det kunne vi ikke stå for, så for 100 kroner fik han den med hjem.

En tidligere antikvitethandler, havde medbragt fem fine kalfatrings jern og en træ kølle som vi måtte få. Det skulle senere på ugen vise sig at tre af jernene kunne gøre stor nytte i bådebyggerlærningen Emmas værktøjskasse og dermed udfylde nogle huller i det sortiment af jern hun skal bruge i sin uddannelse.

Ugen efter arrangementet kom en anden af gæsterne med to meget fine udskårne navneplader med teksten "Grenaa" og "Djursland" der nu pryder på væggen i værftshallen sammen med de øvrige af slagsen.

Efterfølgende har avisen bragt en halvanden side flot stor artikel om besøget (onsdag den 8. januar 2020 side 14 i tillægget FYN)

Jens L/ januar 2020

Sejlerskole

Lær at sejle smakkejolle

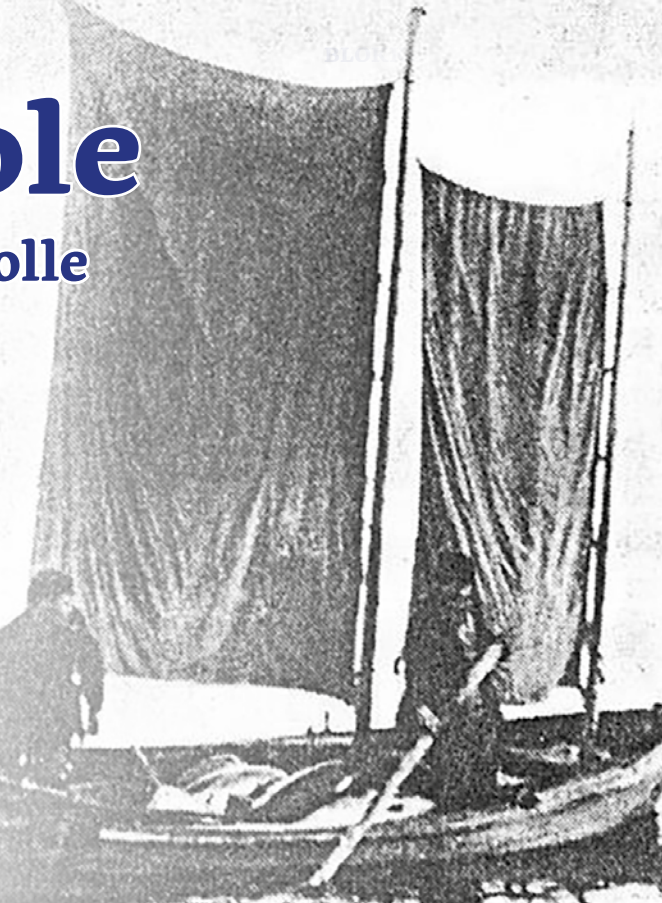

Kunne du tænke dig at lære at rigge og sejle en smakkejolle, har du nu chancen her i Smakkelauguet. Vi har fået en af Lauget mest erfarende smakkejollesejlere til at udøse af sin viden omkring sejlads i smakkejolle, nemlig Jens Glindvad. Jens har mange års erfaring i sejlads med Smakkejolle, så på udvalgte tirsdage i løbet af året, kan du lære at rigge og sejle en smakkejolle. Jens gennemgår de meste basale ting på smakkejollen og herefter er skal I en tur på bæltet. Hold øje med vores hjemmeside fra omkring 1/5 for mere information.

<http://lillebæltværftet.dk/smakkelauget/>

Alternativt kan du allerede nu sende en mail til strib@city.dk

og du vil så blive kontaktet når vi kommer nærmere sejl sæsonen.

Motorholdet

De gæve gutter fra Motorholdet, Peder, Jørgen, Preben og Viggo har nu lagt sidste hånd på Hundestedmotoren til Støren. Renoveringen har taget lidt over 3 år og resultatet er blevet rigtigt fint. Nu mangler der en opstart og herefter skal den monteres i Støren

Sideløbende har de renoveret endnu 2 Hundestedsmotorer, hvoraf den ene skal stå på permanent udstilling på Værftet og startes op ved festlige lejligheder. Tilbage har motorholdet en Hein motor til udstillingsjollen Tove som skal gennemgå en større og noget omftende renovering.

STØREN

Ved Lillebælt Værftet står der et telt med en grøn jolle. Flere af Smakkelaugets medlemmer og forbi-passerende har spurgt hvad det er for en jolle og hvad er planen med den.

Jollen der hedder Støren er ejet af Lillebælt Smakkelaug og det er medlemmer i laug, der i samarbejde med bådebygger Chris Domino Larsen har foretaget arbejdet med at restaurere den.

Men først lidt forhistorie. I efteråret 2015 blev Lillebælt Smakkelaug kontaktet af Tom Rasmussen fra Skibsbevaringsfonden, som havde kendskab til en bundgarnsjolle det måske kunne være interessant for Smakkelaug at overtage.

Den 2. oktober 2015 spurgte Tom Rasmussen Skibsbevaringsfonden: "Er der kommet noget ud af jeres drøftelser omkring overtagelse af Støren? Båden er ifølge papirerne bygget i 1933, da Middelfart Skibs og Bådebyggeri var blevet overtaget af Peter Her-

man og Marius Petersen. Det må i så tilfælde være en af de allerførste "Herman"-er og bør derfor være meget aktuel som bevaringsobjekt."

Med disse oplysninger blev det interessant at bevare jollen i Lillebælt Smakkelaugs regi.

Den 23. december samme år modtog vi en ny erklæring som gav Støren status som et bevaringsværdigt fartøj:

Støren blev bygget af Marius og Peter Herman Petersen (Middelfart Skibs og bådebyggeri) som en åben bundgarnsjolle til bundgarnsfiskeri på Skagen. Bygherre Hans Jacob Hansen Skagen, der var en af 5 fiskere der rejste til Skagen fra Skrillinge Strand ved Middelfart i 1921 for at drive bundgarnsfiskeri ved Skagen.

Båden er bygget af lærk (fyr) på eg, længde 9,29 m, bredde 3,0 m, dybgående 1,20 m, bruttoregister 6,27 ton. Støren var oprindeligt udstyret med en 4

takts Hein-motor fra 1933, da Lillebælt Smakkelaug overtog Støren var der installeret en Hundested glødhovedmotor på 29 HK, bygget i 1987. Hvilket gør den til en af Danmarks yngste motorer af slagsen. Støren fremstår i nær oprindelig stand. Kun meget lidt træ er skiftet ud i jollen. Ejerne ønsker at bevare jollen med sin nuværende ramslags-rigning. Det er på grundlag af disse momenter, at jollen erklæres som bevaringsværdigt fartøj.

Bådebygger Peter Herman Petersens skibs- og bådebyggerværktøj samt skibstømrerkiste kan ses i Middelfart Museums udstillingsshus på Sildemarken. Det var et fantastisk tilbud fra Skibsbevaringsfonden at Lillebælt Smakkelaug kunne overtage og med midler fra Skibsbevaringsfonden restaurere Støren, som er bygget på her på værftet, hvor vi også kan fremvise det værktøj Peter Herman Petersen sandsynligvis har anvendt.

Den før nævnte Hundested glødhovedmotor på 29 HK er fra 1987 og har gennemgået en totalrestaurering, foretaget af et hold af Lillebælt Smakkelaugs medlemmer der har færdighederne samt ekspertisen i top, når det gælder bådebygning og motormekanik.

Totalreoveringen eller måske snarere genopbygningen af jollen og dens motor er nu i vinteren 2020 næsten afsluttet, og vi kan glæde os til en forventet søsætning d. 6. juni som er havnens dag. Da skal vi med manér fejre det flotte arbejde, som Chris og Smakkelaugets arbejds hold har udført på bundgarnsjollen Støren og på den tilhørende motor.

Jeg håber disse oplysninger om Størens historie, vil give læserne en forståelse for hvorfor det netop blev denne store restaureringsopgave Lillebælt Smakkelaug gik ombord i.

Jens Glindvad.

Skibsbevaringsfonden

Middelfart Gammel havn er sandsynligvis den havn i Danmark, der kan fremvise det største antal bevaringsværdige fartøjer på det mindste areal. De To Søskende, Støren, Nordstjernen, Dannebrog, Espina Ehlers, Mira III, Aventura, Havet, Ditte... alle har de, på en eller anden måde, en tilknytning til miljøet rundt om Lillebælt-Værftet og Lillebælt Smakkelaug, det være sig som medlemmer eller som brugere af beddingen eller kunder hos bådebyggeren. Det er en imponerende samling.

At der overhovedet findes bevaringsværdige skibe tilbage i de danske farvande skyldes en enorm indsats fra private og foreninger, der gennem mange år har lagt utallige timer og store summer i at bevare de gamle fartøjer. Og så skyldes det også oprettelsen af Skibsbevaringsfonden i 1986, der gjorde det muligt for skibene at få økonomisk hjælp fra Staten. Kort fortalt er Skibsbevaringsfonden en selvejende institution underlagt Kulturministeriet. Fondens overordnede ledelse varetages af en bestyrelse på op til 10 personer, der udpeges af de maritime museer og andre maritime interesseorganisationer. Den daglige drift varetages af et sekretariat med to medarbejdere. Fonden får årligt tildelt et grundbeløb på ca. kr. 3,5 mio. hentet fra Tipsmidlerne. Derudover en række lejlighedsvis tillægsbevillinger på finansloven, så det samlede årlige tilskud ligger på kr. 5,3 mio. – 6,8 mio. Midlerne går til skibene i form af rente- og afdragsfrie lån og projektrådgivning, og så går en del af beløbet til driftsomkostningerne til fondens sekretariat.

Et andet centralt formål for fonden er at øge skibsejernes og den øvrige befolknings forståelse for de kulturhistoriske værdier, som skibe og maritime miljøer repræsenterer. Derfor har fonden helt siden etableringen fulgt udviklingen af byernes maritime miljøer. I de seneste år har de maritime virksomheder så som bådebyggerier, beddings, motorværksteder, havnesmedjer, vodbinderier osv. fået mindre at lave. Specielt de seneste mange års boligbyggerier på havnearealerne har skubbet de

og den maritime kulturarv

Af Tom Rasmussen og Nanna Folke Olsen

maritime virksomheder ud.

Fonden så derfor med interesse på det samarbejde om bevaring af fartøjer, håndværk og kystkultur, der opstod omkring det lukkede skibsværft i Middelfarts Gammel Havn, da Lillebælt Smakkelaug blev stiftet i 1993. Heri så fonden en mulighed for både at bevare de maritime håndværk og formidle disse til en bred offentlighed. Samarbejdet blev

yderligere styrket, da en gruppe medlemmer udsprunget af smakkelaugget i 1996 overtog jagten De To Søskende. Skibsbevaringsfonden havde reddet båden fra en sørgelig skæbne i 1992 og bekostet en totalrestaurering med henblik på at overdrage skibet til et laug, der kunne påtage sig den fremtidige bevaringsopgave. Det fandt fonden i Lillebælt Smakkelaug.

I løbet af de næste mange år blev bredden i laugets bevaringsarbejde udvidet. Det gode samarbejde, der var blevet etableret omkring De To Søskende, blev bragt videre ind i smakkelaugget og ikke mindst til driften af Lillebælt-Værftet. Skibsbevaringsfonden har haft god gavn af samarbejdet, ikke mindst i arbejdet med de bevaringsværdige skibe, men også historisk dokumentation og som en ramme om fondens arbejde.

I løbet af de seneste år har samarbejdet fået en ny dimension med bundgarnsjollen Støren. Båden, der er bygget på værftet i Middelfart i 1933, stod i 2014 overfor ophugning i Ålbæk. Ved fondens mellemkomst blev den i stedet transporteret til Middelfart, hvor det omfattende restaureringsarbejde blev igangsat. Fonden bevilgede godt og vel en halv million kroner til opgaven, ligesom laugets medlemmer har lagt hundredvis af timer i arbejdet med at bringe båden frem til søsætning.

Støren nærmer sig nu sin færdiggørelse og snart kan fonden og laugget ved fælles hjælp se endnu et stykke kulturhistorie stævne ud i Lillebælt. Men for fonden bliver det desværre med stormskyer, der tårner sig op i horisonten. Vi står nemlig med udgangen af 2020 til at miste de senest opnåede ekstrabevillinger på finansloven. Derfor er der nu iværksat en kampagne, der sigter på at anskueliggøre nytteværdien af fondens virke. Vi mener, at der er brug for at gentænke og forstærke indsatsen for skibsbevaringen i Danmark, så det indbefatter hele det maritime kulturlandskab. Der er i særdeleshed brug for at tilføre skibsbevaringen midler i en størrelsesorden, som sikrer et effektivt og rationelt udbytte af investeringerne i fartøjerne.

Vi ønsker at skabe et større fokus fra politisk side på den maritime kulturarv, og det skal bl.a. ske ved at invitere politikere og borgere til søsætning på nogle af de fartøjer, der i de senere år har nydt godt af fondens lån og rådgivning, så alle kan opleve resultaterne indsatsen for at bevare vores fælles maritime kulturarv.

Vi håber derfor, at vi kan fortsætte det gode samarbejde med laugget, medlemmerne, venneforeningen, værftet og de mange skibsejere, der i fællesskab udgør det maritime miljø i Middelfart, så vi ved fælles hjælp kan sikre, at der også i årene, der kommer, er bevaringsværdige fartøjer, der besejler de danske farvande.

Kunne du/I tænke jer at være med i Foreningen til Jagten De To Søskendes bevarelse?

Jagten De To Søskende er en ældre dame, der i år bliver 110 år, nogen vil sige en høj alder. Chris fra Middelfart Skibs- og Bådebyggeri siger, at hvis I fortsætter med at vedligeholde, som I har gjort siden 1996, hvor I adopterede De To Søskende fra Skibsbevaringsfonden, så bliver hun også 200 år. At et skib bliver gammelt er charmerende, men vores udfordring er, at en del af os er ved at være overmodne og uanset hvor god den enkeltes vedligeholdelsesplan er, så er det en kendsgerning, at kræfterne og overskuddet bliver mindre til at kunne klare det nødvendige vedligeholdelsesarbejde.

Foreningen til De To Søskendes bevarelse er en selvstændig forening med egne vedtægter, Foreningen blev stiftet den 23. maj 1996 af en gruppe medlemmer af Lillebælt Smakkelaug. Der er stadigvæk 2 medlemmer tilbage fra foreningen blev stiftet.

Iht. vedtægterne kan der optages 17 medlemmer, hvoraf de 2 tilhører Lillebælt Smakkelaug. Vi er i dag foruden Smakkelaugets 2 medlemmer 10 medlemmer tilbage. Så derfor ovenstående spørgsmål til Blokkens læsere og andre.

Har ovenstående tændt dig og vil du gerne vide mere, så læs videre...

Foreningens formål er at medlemmerne af foreningen restaurerer, bevarer og sejler med jagten De To Søskende, for der igennem at værne om de gamle træskibe og samtidig medvirke til at udbrede kendskabet til ældre træskibes historie herunder træskibsbygning og brugshistorie.

De To Søskende blev i 1910 bygget i Nyborg som pakkebåd til Agersø i Storebælt med en laste evne på 15 ton. I 1995 – 96 blev De To Søskende restaureret med midler fra Skibsbevaringsfonden.

Den nystiftede forening måtte med egne midler sørge for at restaureringen blev færdiggjort.

De To Søskende blev i 2010 ved Træskibssammenslutningens Pinse stævne i Aarhus udnævnt til Hi-

storisk Monument. Denne status opnås udelukkende ved, at De To Søskende er restaureret så tæt på det oprindelige, som det er muligt. Denne udmærkelse er der 18 skibe, der er i besiddelse af.

Nogenlunde sådan skrev vi også i marts nummeret af Blokken i 2014.

Ved hjælp af en lignende tekst i Blokken og 1 flot artikel både i Fyens Stiftstidende og Melfar Posten fik vi 7 nye medlemmer til vores lille forening. Der er desværre sket det, at et af medlemmerne ikke er her mere, nogen har været nødt til at melde fra pga sygdom og 2 fordi tiden ikke mere er til gamle træskibe.

Vi er stadigvæk 10 tilbage i vores lille forening, men mangler mindst 5 nye medlemmer og kommer der flere ændrer vi foreningens vedtægter.

Så – derfor er her et godt tilbud til dig/jer, der gerne vil sejle, eller mangler nogen at sejle med, men ikke selv synes pengene rækker til at købe en båd og samtidig stå for hele vedligeholdelsen. I år koster det hvert medlem kr. 2.000,- i vedligeholdelsesbidrag. Bidraget vedtages på foreningens generalforsamling i januar måned og dækker alle de faste udgifter til forårs klargøring, forsikringer, kontingenter m.m. Vi har i år et budget på ca. kr. 24.000. Vi håber også i år at have et overskud, der sammen med andre års overskud skal bruges til udskiftning af sejlene, der ikke er nye mere.

De To Søskende har 6 gode køjer fordelt med 2 i forkahyt og 4 i salonen, ellers er den spartansk indrettet, ingen fast toilet og rindende vand, men efter sigende en ret hyggelig og meget velsejlende jagt. Betingelsen er, at du er eller bliver medlem af Lillebælt Smakkelaug, kr. 300 / år i kontingent, du deltag i den årlige klargøring og forskellige former for sejlads.

For selv at sejle DTS skal du som min. have et Due-

lighedsbevis samt sejlerfaring. Vi hjælper med den nødvendige oplæring i at sejle en jagtrigget båd samt med forskellige former for havnemanøvrer.

Vi har igennem efterhånden flere år haft et utæt dæk, der ifølge Chris ikke var muligt at få tæet.

Efter en ansøgning til Skibsbevaringsfonden i 2019 på kr. 241.000 til udskiftning af dæk, som blev bevilget, er foreningens medlemmer og Chris gået i gang med arbejdet, der skal være færdigt til foråret, så De To Søskende også i sommer kan deltage i stævner og forskellige sejlads.

Hvis det bliver muligt at samle skippere og besætninger er der til sommer planer om at sejle en tur op i Oslo Fjorden med Oslo som mål. Nogle af os var af sted for i 2009, her var vi 3 besætninger, der hver sejlede 2 uger. En fantastisk oplevelse at sejle både i den Svenske og den Norske Skærgård.

Hvis ikke vil vi i fællesskab prøve at finde på alternative muligheder enten familiemæssigt eller flere medlemmer sammen.

Er du stadigvæk interesseret i at høre mere om vores lille forening og se, hvad vi er for nogle skøre personer, der elsker gamle træskibe, så kom ned på Lillebælt-Værftet og få en snak med foreningens medlemmer. Du kan træffe os hver tirsdag på Lillebælt Smakkelaugs klubaftener kl. 18,00 – 21,30, og i vinterhalvåret om torsdagen fra kl. 09,00 – 15,00. Det er her nogle af os er i gang med den årlige vedligeholdelse af grejet.

På disse dage kan du også få en snak om, hvad Smakkelaugget går og laver, og hvad lauget ellers kan tilbyde af sejlmuligheder.

Ud over denne artikel i Blokken er det planen at lave en lignende pressemeddelelse til Fyens Stiftstidende og Melfar Posten i uge 12, samt afholde et info-møde med rundvisning lørdag den 28. marts kl. 10,00.

Du er velkommen til at kontakte foreningens formand Peder Oscar Jensen på tlf. 2985 6205

Du kan læse mere om De To Søskende og se fotos på Lillebælt-Værftets hjemmeside: www.lillebaeltvaerftet.dk, Skibsbevaringsfondens hjemmeside: www.skibsbevaringsfonden.dk. Foreningen er medlem af Træskibs Sammenslutningen www.ts-skib.dk.

Vi glæder os til at se jer.

Med sejler hilsen

Peder Oscar Jensen

Knarr projektet

Renoveringen af Knarren som Værftet købte sidste sommer, skrider planmæssigt fremad. Selv om der har været en række overraskelser undervejs i renoveringsprocessen, ser det ud til at den kommer ud at sejle til sommer som forventet.

Bunden er rensat af for maling og samtlige planker ser sunde og friske ud. Derimod har der været en række udfordringer med trækølen ude agter, hvilket vi også havde frygtet. Den for os lidt underlige konstruktion med en træramme i egetræ betrukket med en vandfast finerplade hvor hulrummene efter sigende skulle være fyldt med baj, viste sig at være fyldt med vand og det meste af konstruktionen rådnen. Nu er der lavet en helt ny og massiv konstruktion i egetræ. Men inden den blev sat på, benyttede vi lejligheden til at skifte de fire bundstokke i cockpittet, der var monteret op gennem bunden lige der hvor den nye køl også skulle fæstnes til skroget. Det har også vist sig nødvendigt at skifte en del af svøbene i cockpittet. Et af dem var så rådnen, at det var trængt ned i en del af klædningen,

som også måtte fornyes.

Alt lak er skrabet og slebet af karme, kistebænke og skandæk og klar til en ny gang lak. Teakdækket er gået efter og de teaklister der var løse, er afmonteret og de af dem der kan genanvendes er rensat for gammel gummi og klar til brug igen og der er lavet nye til de steder hvor de gamle ikke stod til at redde. Det bliver også nødvendigt at udskifte stødlisterne, da de gamle i mahogni havde for mange skader. De nye vil blive lavet i teak.

På hver side af fribordet i øverste planke, der hvor båden er bredest, havde den få en kraftig trykskade, som nu er blevet hugget ud og nyt træ passet ind.

I kahytten er bunden blevet rengjort, slebet og klar til at blive imprægneret og malet.

Når båden er færdig og søsat sejles den til sin nye havneplads nr. 46 i Kongebro Havnen.

Projektgruppen: *Jens Bødker, Bent Overby, Jørgen Nielsen, Søren Søndergaard, Jens Glindvad, Vagn Olsen og Erling Storm*

Drage projektet

Den ældre dame begynder nu for alvor at tage sig ud som en noget yngre udgave af sig selv, ja man fristes næsten til at sige en helt ny udgave. Det er den nu 56 år gamle Børresen Drage, der her tænkes på.

Lige nu er projektet så langt fremme, at teakdækket er ved at blive lagt, fribordet er blevet nænsomt høvlet så årene i mahognien tydeligt står frem, et flot syn. Men det har været en lang vej hertil. Det første år gik med at sandblæse kølen og give den ny primer og herefter fjerne alle beslag, blokke, rorbrønd og andet grej samt demontere dækket, karme og ruftag. Alle skruehuller efter de mange beslag blev proppet. Svøb og bundstokke er gennemgået og hvor det var nødvendigt skiftet eller repareret. Et par nye dæksbjælker skulle der til ude i stævnen, der hvor den nu om dage umoderne tragt til spileren var placeret. Limen imellem plankerne i skroget havde ikke længere nogen effekt, hvorfor det var nødvendigt at fræse en 3 - 4 mm dyb rille i samlingerne mellem samtlige planker og lægge en

tynd mahogni liste ind i epoxy, hvorefter alle planker igen hang sammen og tætte.

Her den 3. sæson i renoveringsprocessen er dæksbjælkerne blevet høvlet, så de passer med det nye 12 mm vandfaste finer dæk. En lang tilpasningsproces, som det ikke tager lang tid at skrive om men at udføre i praksis. Inden det tilpassede dæk blev lagt, blev den af vore hus smed fra Husby så flot udført rorbrønd i rustfri stål monteret. Den gamle rorbrønd led nemlig stor skade under demonteringen, hvorfor en ny var nødvendig. Det store arbejde med at høvle skroget og de mange små mahogni lister har virkelig fået gløden i det ædle træ til at træde frem, det har også gjort at en række propper i klædningen har måttet skiftet, da de kom til at sidde lidt yderligt. Som tidligere nævnt er arbejdet med at lægge teakdækket nu i gang. Først skal der lægges et skandæk i massive teaklister herefter selve teakdækket i 5 mm teakstaver.

Projektgruppen: *Jens Bødker, Christian Just, Jens Køstner, Kurt Jochumsen, Kristian Madsen.*

Siden sidst på Lillebælt-Værftet

Fleksibel pavillon på tegnebrættet.

Et længe næret ønske om et lille bådehus, til de smakkejoller der ikke er plads til inde i Jollehuset, arbejdes der nu med en løsning på. Tanken er, at lave en mindre pavillon der hvor teltet til Støren i dag er placeret. Der bliver tale om en fleksibel trækonstruktion med tagpap tag hvor den ene langside og gavl lukkes af en træbeklædning og resten står åbent, så det fortsat er muligt for publikum at besigtige jollerne. Det er planen at der skal kunne stå to joller i pavillonen. Et af smakkelaugets medlemmer Kaj Lund, har lavet fine skitser af pavillonen, som i december er blevet sendt til kommunen til godkendelse.

Omklædnings- og baderum tager form.

Arbejdet med at omdanne kontoret i gasbetonbygningen til omklædnings- og baderum skrider hastigt fremad. Kabler og rør til el og vand er trukket, kloak og afløb er lagt, gulvet er isoleret og støbt, vægge og lofter er ligeledes isoleret og muren ind til baderummet er etableret. Det næste der står for, er pudsning af vægge og færdiggørelse af gulvet med fliser. Det dygtige team med Flemming Kjærgaard og Thorkild Pedersen, der står for projektet forventer at rummet står færdigt før sommerferien.

Betongulv i vatter.

Gennem mange år har der været talt om at få rettet betongulvet ved båndsaften, så det kom i vatter i forhold til trægulvet i midten af den store

hal. En niveau forskel på omkring 5 centimeter fra trægulvet til betonen lige ud for båndsaften, har givet anledning til adskillig nærvædet uheld, ikke mindst i sommerhalvåret i forbindelse med Venneforeningens mange arrangementer. Derudover gav det skæve gulv også store udfordringer for det nye udsugningsanlæg, som står lige foran båndsaften. For at det skal kunne fungere optimalt, skal det stå i vatter, så det er muligt at køre kasserne til opsamling af spåner ud og ind i maskinen. Den 13. januar blev der gjort alvor af den megen snak. Et hold bestående af syv frivillige medlemmer af smakkelaugets bevæbnet med skovle, trillebør, trailere og lufthammer gik i

gang med at banke gulvet op, skovle brokkerne op og køre dem ud på trailere og videre på lossepladsen. Næste dag rullede en stor betonbil op foran værftshallen, hvorefter der blev trillet nyt beton ind i pendulfart af fem mand med hver sin trillebør. Inde i hallen stod to mand klar til at modtage, fordele og vibrere betonen. Da det viste sig, at bilen havde mere beton med end vi havde bestilt, blev der, selv om trætheden trængte sig alvorligt på, hurtigt besluttet at køre resten over i omklædnings- og baderummet og dermed også få støbt det gulv ved samme lejlighed. Der skal lyde en kæmpe tak til alle dem der gjorde det muligt at få denne opgave løst.

Udsugningsanlæg klar til drift.

Efter at gulvet ved båndsaften kom i vatter, kunne

arbejdet med rørføringen til udsugningsanlægget påbegyndes. Fredag den 14. og lørdag den 15. februar kastede Johannes Frederiksen sig sammen med Vagn Olsen ud i opgaven med at samle de mange rør, slanger, bøjninger og spjæld og føre dem frem til de forskellige maskiner.

Hele det gamle system måtte skilles ad og samles på ny. Det er nemlig ikke ligegyldigt i hvilken rækkefølge de forskellige rørtykkelser samles, hvis man ønsker den helt rigtige effekt af anlægget. De forskellige afgreninger er der også regler for, hvordan de skal placeres, så derfor ser det hele lidt anderledes ud end før. Selve udsugningsmaskinen er sluttet til således, at den skal startes fra en kontakt ved rundsaven

"Ny" drejebænk.

Den 23. januar rullede en stor lastbil op foran Matroshuset med en meget tung og spændende last ombord. Lillebælt Værftet har nemlig været så heldig af få foræret en brugt men særdeles fin og vel-fungerende tjekkisk drejebænk af firmaet ITW det

tidligere NKT. En drejebænk der var blevet til overs i forbindelse med en sammenlægning af nogle værksteder på fabrikken. Værftet har godt nok en meget gammel drejebænk, men den er ikke længere i drift grundet flere defekter, så gaven kom på et godt tidspunkt. Planen er at den "nye" drejebænk skal stå i Smedjen hvor den gamle står, men da Smedjen skal bygges om, når vi forhåbentlig snart skal til at bygge den nye hal m.m., er det besluttet at opmagasinere den i Matroshuset. Udover drejebænken blev Værftet også begavet med to store industri-støvsugere samt en løbekat og en talje med kædetræk.

Hærværk i Styrehuset

Sidste sommer havde Styrehuset med marsvin lytteposten besøg af nogle unge mennesker, der havde moret sig med at ødelægge noget af udstyret samt sparke lågen til et af skabene i stykker. Udstyret blev fikset af Naturpark Lillebælt og lige nu er

Jørgen Illum ved at lægge sidste hånd på en ny fin låge, så skabet kan tage sig flot ud til den nye sæson.

Sponsortavle.

Som et nyt tiltag overfor vores store sponsorer er der blevet lavet en sponsortavle, som skal hænge i den store værfts hal hen over sommerperioden, som tak for den uundværlige støtte sponsorerne har ydet.

Der er i forbindelse med udformningen af tavlen taget hensyn til at den falder så naturligt ind i miljøet som muligt og ikke stjæler al opmærksomhed. Tavlen er designet og produceret af Kurt Jochumsen og rummer 6 fleksible reklamefelter.

Tidsplan for den maritime flagmast

Der er nu lagt en plan for opførelsen af den maritime flagmast som Lui Dyg og Kurt Krag lavede for snart to år siden. Pladsen hvor den skal stå på Trekroner er så småt ved at være klargjort og den 5. marts støbes selve mastefoden i jorden og der gøres klar til at støbe platformen, der skal udgøre fundamentet til den 12 meter høje flagmast. Efter at platformen er støbt den 13. marts, samles masten og gøres klar, så den kan rejses og stå klar til indvielsen på Gl. Havns Dag lørdag den 6. juni.

Mere plads i mødelokalet.

I den lokale presse har man på det seneste kunnet læse, at vi har fået en god tilstrømning af nye medlemmer og frivillige, der ønsker at deltage i det praktiske arbejde tirsdag aften og hele torsdagen. Det er vi naturligvis glade og taknemmelige for, men det har givet os nogle udfordringer når der bydes på kaffe og brød i mødelokalet på 1. sal. Pladsen er ved at blive trang, så derfor har vi set os nødsaget til at bede Middelfart Museum og at fjerne deres montre med maritime museumsgenstande,

hvilket de naturligvis også har accepteret. Det vil give plads til godt 20 personer mere i mødelokale, så det fremover kan rumme 50 personer.

Nye lamper og skråbånd i den store værftshal

I perioden fra den 11. – 15. maj er den store værftshal reserveret til et par forskellige renoveringsprojekter, der kræver, at det er muligt at køre med lift i hallen. Det er Trap EL, der kommer og skifter de fire store gamle lofts lamper ud med 6 nye LED lamper, der vil kunne tændes og slukke tre og tre. Derudover forsynes alle andre lamper i den store hal også med LED rør og pærer. Udover at vi får et meget bedre arbejdslys, er der også forventning om at det har en positiv indvirkning på elregningen. Når Trap er færdig med montering af lamper overtager et team af frivillige laugsmedlemmer liften for at udskifte fire af skråbåndene i den indvendige tagkonstruktion i hallen. Det har nemlig vist sig at de er hårdt angrebet af borebiller og dermed så svækket, at en fornyelse var påtrængende.

17.02.20/jl

Viggo koger beg til rorstammen på Støren

Lynæsjollen "Lynne"

Hver tirsdag aften arbejder to amatør- bådbyggere og deres håndlangere i Jolle-huset med at istandsætte en lille 10 fod Lynæsjolle. Bjarne og Knud erkender at de aldrig bliver bådbyggere og forsætter... Vi er kun uddannet ingeniører, men i vores gener ligger der en pæn portion nysgerrighed og gå på mod, som på en eller anden måde driver

os ud i det ukendte bådbyggerhåndværk. På Lillebælt Værftet spørger vi gerne de der ved mere om håndværket end vi gør og her har vi fået mange gode råd.

Efter at den gamle maling, sidste vintersæson, blev brændt af besluttede vi os for at udskifte det øverste bord og et stykke agterstævn. Under dette arbejde knækkede lønningen, som holdt det hele sammen og hele agter-delen var tæt på helt at falde fra hinanden. Kun med stropper og en hulens masse skruetvinger blev skaden reddet. I denne vintersæson er vi så gået i gang med af skifte bord og det har også udfordret os. Men noget tyder på at vi har fundet en ret god løsning, syntes vi selv, på at dampe/blødgøre de kun 9 mm tykke egetræsbord. Vi har med gaffatape og flamingo-plader bygget en kasse, som omslutter egetræsbordet. Denne kasse flyttes langsomt baglæns samtidig med at der tilføres damp fra en tapet-damper og bordet spændes i form indtil båden.

Lynæsjollen overtog vi fra Jan Simmen, Vejlby Fed mod at vi satte den i stand og han kunne komme og sejle med jollen i ny og næ. Med jollen fulgte der en lugger-rig og når træarbejdet på lynæsjollen, her til sommer er færdig, males den hvid. Helt som Jan ønskede det.

Lynæsjollen, som vil få navnet "LYNNE", blev bygget til en direktør ved Tholstrup i Middelfart i 50'erne. Siden hen har den i over 30 år tilhørt bedemand Oluf Kikkenborg ved Haderslev Fjord. Herefter kom jollen til Årø for derefter at ende ved Jan og Vejlby Fed.

Tak til for de mange gode budbygger-råd og tak til Jan Simmer.

Bjarne Knud og Co.

BENT VANGSØE
BENATURSTEN A/S

Tlf : 70 20 18 22

www.vangsoe.dk

FISKEHUSET
V STRIB FISK

FRISKERE FÅS FISK IKKE **STRIB FISK** **ALTID ET GODT TILBUD**

Havnegade 93 • 5500 Middelfart • Tlf.: 6441 1493 • Mobil: 2192 1365 • Man. - Fre.: 9:00 - 17:30 • Lørdag: 9:00 - 13:00

MV-TRYK

Værkstedvej 34 • 5500 Middelfart
Tlf. 6441 1562 • info@mvtryk.dk

**Tal bolig med en bank,
der forstår dig**

Spar Nord Middelfart
Brogade 9-11
Tlf. 72 25 00 75
www.sparnord.dk

spar nord

tættere på

**DIN LOKALE AUTORISERERE
INSTALLATØR**

EL - VVS - VENTILATION - ALARM - TELE/DATA - BLIK

TRAP+ @TrapMiddelfart

Mandal Allé 10, 5500 Middelfart
tlf 6441 0530 • info@trap.as • www.trap.as

Estate Strandstoft

EJENDOMSMÆGLER MDE
Odensevej 169, 5500 Middelfart
Telefon: 6441 2020
E-mail: 5500@estate.dk

facebook.com/estatestrandstoft

Fælles Om. Økonomien

Middelfart Sparekasse er med dig, når de største økonomiske beslutninger i livet skal træffes. Det kræver tillid. Derfor får du en personlig rådgiver, som kender dig og din økonomi, og er til at få fat på.

De bedste løsninger finder vi nemlig i fællesskab.

Læs mere på midspar.dk/blivkunde

Havnegade 21 · Sofiendalvej 4

Returadresse:
Lillebælt Værftet
Havnegade 98
5500 Middelfart

Kvickly

MIDDELFART

Østergade 18 - 20 5500 Middelfart

Tlf.: 64 41 01 40

Åbent alle dage 8-20

Bageren åbner kl. 6.30.

[KVICKLYMIDDELFART.DK](https://kvicklymiddelfart.dk)

Bestil din mad online - nemt og bekvemt

